

פרק ג'

- פסוק א' - הראני ד' במראה הנבואה, את יהושע הכהן הגדול, כשהוא עומד לפני מלאך ד', והשטן, הוא מלאך מקטרג (מדבר רע), עומד לצד ימין של יהושע, לקטרג עליו, בגלל שלא מיחה בבניו שהתחתנו עם נשם גויות.
- פסוק ב' - ויאמר מלאך ד' אל השטן, הקב"ה יגער (יצעק) בך השטן, חוזר ואומר, יגער ד' שבוחר בירושלים בך השטן, הגערה תהיה, איך אתה יכול לקטרג עליו, הרי הוא ניצל מהשריפה, כאשר השליכו אותו לאש ביחד עם אחאב בן קוליה, וצדקיהו שהיו נביאי שקר, והוא ניצל מהשריפה, א"כ איך תקטרג עליו. הנביא מכנה את יהושע בכינוי אוד מוצל מאש, אוד זה מקל שהופכים עמו את מה שנאפה בתוך האש.
- פסוק ג' - בשעה שיהושע עמד לפני המלאך, היה יהושע לבוש בבגדים מלוכלכים, הכוונה שבניו התחתנו עם נשים גויות, והוא לא מיחה בידם.
- פסוק ד' - הרים המלאך את קולו ואמר למלאכים האחרים העומדים לפניו, (מלאך זה היה גדול יותר משאר מלאכים), תסירו את הבגדים המלוכלכים מעליו, כלומר הפרישו את הנשים הגויות מבניו, המלאך אמר ליהושע, בזה שבניך גרשו את הגויות, העברתי ממך את העוון שלך, וילבישו לך חליפות נקיות שנקראות מחלצות, הכוונה שמעכשיו יתגלו הזכויות שלך.
- פסוק ה' - אומר זכריה, התפללתי ששימו על ראשו מצנפת טהורה, היינו שיהיה כהן גדול, תפלתי התקבלה, ושמנו מצנפת על ראשו, וכבר מקודם הלבישו אותו בגדים נקיים, וכל אותו זמן, היה מלאך ד' עומד שם.
- פסוק ו' - מלאך ד' התרה את יהושע.
- פסוק ז' - כך אמר ד' צבקות, אם תלך בדרכי, ותשמור את מה שצויתי לשמור, תזכה לשפוט, כי המשפט שייך לכהנים, ותהיה ממונה על ביתי זה ביהמ"ק, כופל הדברים, תזכה להיות שומר בחצרות ד' אתן לך זכות להתהלך יחד עם המלאכים שהם קיימים לעולם.
- פסוק ח' - שמע כעת, יהושע הכהן הגדול, אתה וגם חבריך הם חנניה מישאל ועזריה שיושבים לפניך, גם הם אנשי מופת, כי גם הם ניצלו מכבשן האש, ולכן גם הם ראויים שידבר ד' עמם, הדיבור היה, כי הנני מביא את עבדי שנקרא צמח, י"א שזה זרובבל, שכבר עכשיו הוא מושל ביהודה, וימשיך לגדול ולצמוח, עד שיקבל רשות מהמלך לבנות ולשקם את חרבות ירושלים, וי"א שזה משיח.
- פסוק ט' - כי הנה אבן היסוד שהניחו בימי כורש, והיא הונחה ע"י זרובבל בפני יהושע, על אבן אחת תהיה שמירה גדולה מד', ומכנה זאת בכינוי שבעה עינים, המשל הוא, עין הוא לשון שמירה והשגחה, ושבעה הוא ביטוי לריבוי, ד' בעצמו יצייר עליה ציורים יפים, הכוונה שהוא יעזור להם שיצליחו בבנין, כך אומר ד' צבקות, אסיר את עון הארץ ההיא ביום אחד, הכוונה שכולם יחזרו בתשובה, ולא יהיה להם עוונות.
- פסוק י' - באותו יום, אומר ד' צבקות, תקראו כל אחד לחבירו שיבוא אל תחת גפן ותאנה לחסות בצילם וליהנות מפריים, מרוב הטוב שיהיה אז.